

Demokratiet på afveje

- af Holger The Dane, maj 2023

Vi har sovet for længe

Med blind tillid til den demokratiske proces, har vi blandt vores medborgere, valgt repræsentanter til at lede vores land. Almindelige mennesker ligesom dig og mig. Disse folkevalgte politikere har over tid udviklet store internationale samarbejder, afgivet løfter og indgået forpligtende aftaler på vores vegne. Internationale organisationer som FN, EU, WHO og NATO, sætter nu de retningslinjer som regeringer og nationale institutioner skal følge. I starten virkede det nok som en god idé, men efter årtier med lobbyisme og infiltration fra NGO'er og multinationale kooperativer er den demokratiske effekt af folkestyret blevet væsentligt reduceret. Multinationale selskaber med enorm økonomisk kapacitet er i dag toneangivende i alle de internationale organisationer, som stort set alle lande er forpligtet til at følge. Vores ledere tjener ikke længere folket, deres loyalitet ligger nu hos det "internationale samfund", hvor de kan avancere på en langt større skala i profit, magt og selvhævdelse.

Den politiske arena har udviklet sig til et dekadent cirkus, hvor de grundlæggende værdier, sandhed, kærlighed og tilgivelse, ikke længere er gældende. Politikerne giver aldrig klart svar på direkte og relevante spørgsmål. De laver nye love på daglig basis. Love, der begrænser vores frihed, men de fjerner aldrig nogen. Kan du komme i tanke om en lov, der har gjort dit liv bedre? Love er begrænsninger, som gør det daglige liv dyrere og mere kompliceret og begrænser vores frihed. Det er gået for vidt, nu vil de folkevalgte politikere også vil bestemme hvad vi skal have at spise, med retningslinjer dikteret fra de før omtalte internationale organisationer.

Mistro, forbud og kontrol fører til depression

Vores danske velfærdssystem, som vi var så stolte af, har udviklet sig til et sandt velfærdsmonster. Igen, startede det som en god idé... vi skulle alle give lidt til fællesskabet, for at hjælpe de nødstedte og for vores alles fælles gode. Men nu er vi alle pludselig under mistanke og overvågning. Vi skal konstant bevise, at vi ikke snyder, ved ikke at give hovedparten af frugten af vores arbejde til staten. Det er en reel dystopisk virkelighed, tusindvis af mennesker lever af at anklage hinanden, bevise skyld og uskyld, brødre og søstre imellem. Alle gode mennesker bør i stedet rette deres arbejdsindsats mod aktiviteter, der bringer værdi til samfundet.

Dokumentationsbyrden er overvældende hos alle instanser. Skattevæsenet tæller over 10.000 ansatte, der alle arbejder med mistænkeliggørelse, anklage og forfølgelse af mennesker og virksomheder. På den anden side arbejder endnu flere på at bevise uskyld. Næsten lige så mange revisorer og advokater tjener til livets ophold i kampen mod staten, som de for øvrigt selv er medejere af. Dertil kommer regnskabspersonalet i erhvervslivet med mere end 300.000 virksomheder, hvor en virksomhed ikke skal være særligt stor før mindst en fuldtids bogholder er nødvendig for at overholde dokumentationskravene, i en for alle parter uoverskueligt kompliceret, skattelabyrinth. Der er samlet tale om flere hundredetusinder mennesker, som får deres løn for ikke værdiskabende arbejde.

Hospitalsvæsenet, hjemmehjælpen og plejehjem, som nu har fået den diametralt misvisende fællesbetegnelse "sundhedssektoren", er blevet mindre og mindre effektive og mindre

serviceminded i takt med at vi, som påstået, er blevet dygtigere, rigere og ikke mindst lykkeligere. Kvalitetsniveauet er faldet langt ned af den skala vi plejer at sole os i, samtidig med at omkostningerne er steget voldsomt. Dokumentation, kontrol og mistillid, er også her blevet det overordnede mantra. Over en kort årrække er antallet af medarbejdere i hospitalssektoren vokset til det dobbelte, imens er antallet af sengepladser reduceret med 20%.

Mange Skadestuer, som nu hedder Akutmodtagelsen, har lukket om aftenen og i weekenden.

Der bliver flere og flere ældre, men vi skal år for år spare mere og mere på ældreplejen. Med verdens højeste skattetryk betaler vi til systematisk udhulning af økonomien. Uanset hvor mange penge, der pumpes ud i samfundet og uanset inflation, klimakrise og grænsestridigheder i det tidligere Sovjetunionen, er vores interne købekraft og vores internationale konkurrenceevne, proportionel med vores evne til at skabe reelle værdier. Overvågningssamfundet er ikke kun dystopisk, det er også dysfunktionelt og økonomisk urentabelt.

Der er kameraer overalt, i butikker og på hvert gadehjørne. Private pengetransaktioner overvåges og næste gang du skal forny dit pas, bliver du tvunget til at aflevere dit fingeraftryk. For selv om du ikke er dømt kriminel er du stadig under mistanke. Det er ulovligt at betale mere end 20.000 kr. kontant pga. finanstilsynets hvidvaskningskontrol. Og det er reelt ikke muligt at deltage i samfundet uden at have en mobiltelefon, hvor ved din færden registreres og arkiveres, så staten kan afgøre, om du er en velopdragen medborger, som følger reglerne. Alt sammen er til din sikkerheds skyld, forstår du nok.

Vi har sovet alt for længe. Det er gået over gevind og ude af kontrol.

Overvågningen af befolkningen skal stoppe, og alle kameraer i det offentlige rum skal flyttes til Folketingets sale og korridorer og afsløre, hvad politikerne gør og siger. Vi skal have adgang til alle dokumenter og breve, der har den mindste relation til det arbejde, politikerne udfører for os.

De har ingen ret til at kontrollere eller overvåge os! De skal høre vores stemmer på valgdagen, det er alt, hvad de behøver at vide om os.

Vi er folket og de folkevalgte politikere, de arbejder for os!

I medmenneskelig tro og tillid, betror vi vores politikere med magten til at styre vores land. Misbrug af denne tillid er misbrug af politisk magt. Dette er uærlighed og korruption. Det er en strafbar handling.

Vores demokrati vil kun fungere, hvis vi har ytringsfrihed og gennemsigtighed i den politiske proces.

Vi kan ikke acceptere at udefrakommende kræfter kontrollerer den politiske proces. Kun folket har ret til at stemme, og kun landets statsborgere har stemmeret ved de nationale valg.

Vær opmærksom på, at alle store organisationer, stater og offentlige sektorer arbejder efter princippet "Need to know".

Det betyder, at personer kun får de oplysninger, der er nødvendige til at udføre deres egen opgave. Kun meget få mennesker har det fulde overblik og indsigt til at se de store perspektiver.

Dette gælder desværre også for mediebranchen.

Populære nyhedsoplæsere, der dygtigt og overbevisende leverer "sandheden" til os, som vi troligt skylder ned med aftenkaffen, er ikke selv aktivt opsøgende og undersøgende journalister. Deres speciale er "likeability" og selve præsentationen, hvilket man ikke skal kimse af, for det kræver nemlig professionel træning, grundig forberedelse og fuld opmærksomhed på en lang række praktiske finesser, fra makeup og styling til selve den iscenesatte optræden.

Nyhedshistorierne bliver leveret via teleprompter og øresnegl, efter redaktionen har oversat og vinklet, nyhedstelegrammerne udsendt af de internationale nyhedsbureauer. Disse bureauer er bemærkelsesværdigt forbundet til de selv samme kooperativer, der yder indflydelse i det før omtalte "internationale samfund". Det kan være svært at forstå, men tænk over det. Alle de store nyheder præsenteres med præcis samme ordlyd i stort set samtlige medier. Ofte bliver kun en side meninger og holdninger accepteret, imens anden side bliver udskammet og latterliggjort, hvis den da i det hele taget bliver omtalt.

De få korrupte aktører, der manipulerer folket, benytter en old gamle "Del og hersk" metode for at holde sig til magten. De sætter folket op mod hinanden. Sorte mod hvide, muslimer mod kristne, nationer mod nationer, mænd mod kvinder, mennesker mod mennesker.

Vi må ikke falde for denne usle strategi. Vi er folket, vi må stå sammen nu og ikke bekæmpe hinanden, alt imens vores hårdt tilkæmpede basale menneskerettigheder, demokrati og ytringsfrihed langsomt forvitres og udviskes.

Nu er det på tide at vågne op!

HOLGER THE DANE

YOU
CAN

—
END OF STORY.